

От. Вѣчно. Іоан 3; 36 Мат. 25; 41, 46:
Мар. 9; 43, 44: 2 Сол. 1; 8, 9: Іуда 7:
Откр. 14; 11: 20; 10.

П. Щомъ умреть прочее души-ты ни гдѣ
ще бѣдѣтъ?

От. Въ рай-тѣ или въ вѣчнѣ-тѣ мѣстѣхъ.

П. Като наказаніе-то на нечестивы-ты въ
другой-тѣ свѣтѣ е вѣчно, то има ли тамъ
спасеніе?

От. Нѣма.

Наша-та душа ся отдѣля отъ тѣло-то, и
останува отдѣлена до възкресеніе-то на мърт-
вы-ты. Тѣло-то ся закопава въ землѣ-тѣ, и
станува на пѣръстъ, а душа-та, споредъ дѣла-
та и, зима ся въ рай-тѣ или ся хвърля въ
вѣчнѣ-тѣ мѣстѣхъ.

1) *Време-то на спасеніе-то е само въ
тотъ свѣтъ.*

Ако не ся покаемъ и повѣруваме въ Хри-
ста догдѣ сме на землѣ-тѣ, то ще ся изгу-
бимъ вѣчно. Нѣма спасеніе въ другой тѣ
свѣтъ. Тамъ не ще да ны ползува никоя мо-
литва на пріатели-ты ни. Никоя милость не
ще да ны достигне. Подиръ смърть-тѣ е сѣдѣ.
“Днесъ ако чуете гласъ-тѣ му, не ожесто-
чайте сѣрдца-та си.” Мыслете добръ за
смърть-тѣ, и приготвяйте ся за неѣ. Не ся
бавете, защото день-тѣ на смърть тѣ не е
извѣстенъ. *Колко е драгоцѣнно наше-то*